

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Херсонський державний аграрно-економічний університет

Азербайджанське науково-виробниче об'єднання гідротехніки і меліорації

Варненський університет менеджменту

**Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій
імені С. З. Гжицького**

ЗБІРНИК ТЕЗ

ЗА МАТЕРІАЛАМИ

Міжнародної науково-практичної конференції

«ФІЛОСОФСЬКІ ОБРІЇ СЬОГОДЕННЯ»

19 листопада 2020 р.

Херсон – 2020

Редакційна колегія:

Варнавська І. В., кандидат педагогічних наук, доцент;
Черемісін О.В., доктор історичних наук, професор;
Черненко Н. І., кандидат педагогічних наук, старший викладач;
Чепок Р. В., кандидат педагогічних наук, доцент

Збірник тез за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції «Філософські обрії сьогодення» 19 листопада 2020 р. Херсон: ХДАЕУ, 2020. 142 с.

У збірнику вміщені тези та доповіді учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Філософські обрії сьогодення». У матеріалах авторів акцентовано увагу на філософському осмисленні сучасного соціокультурного простору, проблемах пізнання й освіти у вимірах філософського аналізу, філософській рефлексії особистості та інших актуальних філософських проблемах сучасності. Збірник адресовано науковцям, викладачам, здобувачам вищої освіти, усім зацікавленим філософськими дослідженнями. За виклад, зміст, достовірність і грамотність опублікованих матеріалів відповідальність несуть автори.

@ Херсонський державний
аграрно-економічний університет, 2020

ЗМІСТ

Аверчева Н.О. ВПРОВАДЖЕННЯ КЕЙС-МЕТОДІВ ПРИ ВИКЛАДАННІ ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН	7
Алещенко Л.О. МОЛОДІЖНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО ЯК СКЛАДОВА ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ	10
Алієва І.В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ СТУДЕНТІВ- ЕКОНОМІСТІВ	13
Афанасьєва Ю.І., Варнавська І.В. СУТНІСТЬ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	14
Біла Т.А., Охріменко О.В., Ляшенко Є.В. САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТІВ-АГРОНОМІВ ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ	19
Бойко В.О. ЕКОЛОГІЧНИЙ ТУРИЗМ У СИСТЕМІ ФІЛОСОФСЬКИХ ПОГЛЯДІВ	22
Бокшань Г. І. МІФОЛОГІЧНІ СЦЕНАРІЇ В РОМАНІ МАРЛЕН ГАУСГОФЕР «ЗА СТИНОЮ»	25
Боліла С.Ю. ЗМІСТОВНА СУТНІСТЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ	27
Боровік Л. В. МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН	29
Варнавська І. В. ОСОБЛИВОСТІ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ	31
Власенко І.М., Варнавська І.В. АСПЕКТИ МОРАЛЬНО-ЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ	33
Виноградова Т. І. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СТУДЕНТА ЗА УСПІШНІСТЬ НАВЧАННЯ ЯК ПЕРЕДУМОВА УСПІШНОСТІ ОСОБИСТОСТІ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	35
Волошин М.М., Волошина В.М. РОЗВИТОК ЕКОЛОГІЧНОЇ СВІДОМОСТІ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА	39
Галайда Ю.Ю., Литовченко О.І. ЕМПІРИЗМ ТА РАЦІОНАЛІЗМ У ФІЛОСОФІЇ НОВОГО ЧАСУ	41
Гончарський І. Л. ПОЧАТКИ СТАНОВЛЕННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ НАУКИ НА УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ	43
Дереш В.С., Саніна К.А. ВИЯВИ АУТОАГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	46
Дмітрієва Н. С. ОРГАНІЗАЦІЯ ПОЗААУДИТОРНОЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ	48
Євтушенко О. Т., Мінаков Р. В. ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВА У КОНТЕКСТІ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ	51

очищеної душі, що пізнала істину» [1, с. 421]. Однак, на жаль, третього етапу – повернення до спільноти в новому статусі – в романі не артикульовано. Фінал твору відкритий: невідомо, чи героїня-оповідачка зможе знову опинитися серед людей.

Таким чином, у романі М. Гаусгофер «За стіною» оприявнюються міфосценарії початку, кінця та ініціації, що виявляють дифузність контурів структури й ознаки трансгенності – здатності одного міфосценарію перетікати в інший. Інтерпретація цих міфосценаріїв дозволяє ідентифікувати аналізований твір як зразок неоміфологічної літератури.

Література

1. Вишницька Ю. Міфологічні сценарії в сучасному художньому та публіцистичному дискурсах. К. : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2016. 614 с.
2. Гаусгофер М. За стіною / М. Гаусгофер. Львів : Видавництво Старого Лева, 2020. 296 с.

Боліла С.Ю.

*Херсонський державний аграрний університет
м.Херсон*

ЗМІСТОВНА СУТНІСТЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ

Сучасна економіка, яка характеризується динамічністю, масштабністю та багатовекторністю змін, визначається як економіка знань, в якій людський капітал стає основним виробничим ресурсом. Вимоги, які зараз висувуються до підготовки фахівців - бажання та здатність до постійного самонавчання та саморозвитку, саме тому такий підхід потребує навчання в сучасних умовах. Піклування про себе є і привілеєм, і обов'язком людини, що, з одного боку, забезпечує свободу, а з іншого примушує всіх людей навчатися та вдосконалюватися, що зумовлено, по-перше, потребами суспільства, а по-друге, потребами самого фахівця. Проблемам освіти присвячені праці багатьох науковців [1-4]. І в той же час. деякі аспекти проблем освіти здобувачів вищої освіти в напрямку підготовки фахівців галузевого рівня, в тому числі і управлінського циклу підготовки, досліджені не в повній мірі, що і зумовило актуальність обраної тематики досліджень.

Стратегічним завданням освіти в умовах економіки знань є оцінювання інтелекту, здібностей і можливостей кожної людини і створення таких умов навчання та виховання, які б допомагали у відповідності з отриманими результатами оцінки максимально ефективно реалізуватися кожній особистості. У вищій школі потрібно навчати, як мислити у глобальному світі і правильно та результативно набувати і застосовувати знання та набуті компетентності.

Однією з найбільш актуальних проблем освіти в Україні є проблема формування професійної культури майбутніх фахівців, їхньої конкурентоспроможності, адаптації до сучасних умов та вимог ринку праці. Освіта визначається як процес і результат засвоєння систематизованих знань, умінь і навичок, як необхідна умова підготовки людини до життя і праці, як система цілеспрямованої дії на особистість з метою її адаптації до потреб суспільства. Потреби суспільства часто співвідносять з потребами держави, що призводить до ототожнення соціального замовлення з державним замовленням. Питання змісту вищої освіти можна розглядати в таких аспектах: освіта як спосіб вирішення життєвих проблем людини; проблемність, як характеристика подавання матеріалу, за якої знання передаються не у вигляді готового підсумку, певного «рецепту»; проблема, як вихід за межі конкретної певної галузі у більш широкі сфери науки, суспільного життя; зв'язок навчання з глобальними проблемами людини і людства.

Фактори забезпечення оперативності змісту навчання здобувачів вищої освіти включають в себе: відкритість; неперервне коригування освітніх програм, планів; врахування важливих запитів

студентів як особистостей та майбутніх фахівців, їхніх потреб; актуальність наукових знань, так і змін, які відбуваються у соціально-економічній і політичній ситуації країни. сучасне застосування інновацій у цій сфері освіти, яке можливе на основі: застосування дистанційної форми навчання; використання комунікаційно-інформаційних технологій, (оскільки ця сфера не може ефективно функціонувати і розвиватися без сучасного інформаційного забезпечення); створення баз даних; забезпечення сучасною технікою інформаційних потоків; використання комп'ютерних технологій та можливостей системи Інтернет. Для ефективності навчання здобувачів вищої освіти рекомендується дотримуватися певних правил: допомагати тим, хто навчає; виявляти освітні потреби; реалізовувати вже набутий досвід і здобуті знання для їх подальшого використання як засобу навчання; виявляти толерантність до можливих фізичних недоліків слухачів; навчати здобувачів вищої освіти ефективним технологіям навчання і самонавчання, які допоможуть сформулювати їм необхідні когнітивні вміння і навички як практичного, так і теоретичного характеру; використовувати методи навчання, які посилюють відчуття власної гідності і розвивають інші людські якості; створювати на заняттях комфортну психологічну атмосферу, що полягає у взаємодії андрагога і здобувача вищої освіти.

Інновації – сутність постіндустріального, інформаційного суспільства, постійні зміни якого проблематизують буття людини. Особливе значення цей феномен має для освітньої галузі України, у межах якої реалізуються програми підготовки як фахівців, так і громадян. Інноваційна діяльність в освітній сфері є принципово важливою відповіддю на виклики сучасності, що детерміновані переходом суспільства до інноваційного типу розвитку і зумовлюють гнучкість системи освіти, її відкритість до нового (у різних сферах людського життя), реалізацію конкурентоспроможних освітніх національних і транснаціональних проєктів. Імплементация освітніх інновацій є запорукою конкурентоспроможності національної освіти, її здатності формувати інноваційну людину.

Інновації в освіті визнаються не лише як кінцевий продукт застосування будь-якої новизни з метою внесення якісних освітніх змін й отримання економічного, соціального, науково-технічного, екологічного та іншого ефекту, а й як її постійне оновлення. Вони характеризуються новизною, спрямованою на якісне поліпшення освітнього процесу і результати, та відображаються в удосконаленні чи нових освітніх складових (мета, зміст, структура, форми, методи, засоби, результати), освітніх технологіях (дидактичні, виховні, управлінські), наукових і науково-методичних розробках, технічних засобах, нормативно-правових документах, що регламентують діяльність закладів вищої освіти та їх відносини з іншими інституціями.

Специфіка освітніх інновацій багатоаспектна: здійснюються переважно через інтеракцію суб'єктів педагогічної взаємодії; мають обов'язковий вплив на суб'єктів, що здобувають освіту; мотив отримання прибутку не є головною рушійною силою їх запровадження.

Інновації в освіті спрямовуються на розв'язання проблем: якісне покращення мотивації учасників навчального процесу (навчальні інновації); формування партнерських відносин між суб'єктами педагогічної взаємодії та особистісних цінностей у контексті із загальнолюдськими (виховні інновації); створення умов для прийняття самостійного оперативного й ефективного управлінського рішення (управлінські інновації). Інноваційна спрямованість змісту освіти також виявляється багатоаспектно, насамперед, у: державних стандартах вищої освіти; концепціях розвитку особистості, яка навчається; авторських навчальних освітніх програмах, підручниках, навчальних посібниках нового покоління; новій системі оцінювання навчальних досягнень і моніторингу якості освіти; розвитку творчих можливостей особистості як основи її подальшої інноваційної діяльності, конкурентоспроможності закладів й установ освіти, учасників навчально-виховного процесу; освітніх технологіях – упровадженні діалогових, діагностичних, активних, інтерактивних, дистанційних, комп'ютерних, мультимедійних, телекомунікаційних, тренінгових, проєктних, модульних, колективних (у малих групах), індивідуальних (самостійних); створенні особистісно орієнтованих навчальних планів і програм, де розвивальна функція освіти стає пріоритетною.

Основні проблеми інноваційної спрямованості змісту і технологій сучасної освіти полягають у: підтриманні інноваційної ініціативи, творчості, самодіяльності і самостійності об'єктів управління; переході від стихійних механізмів застосування інноваційних процесів до свідомо керованих, посиленні їх стійкості; інформаційній, матеріально-технічній, кадровій забезпеченості реалізації основних етапів інноваційних освітніх процесів; прогнозуванні зворотних або незворотних структурних змін в інноваційному освітньому середовищі; прискоренні розвитку інноваційних процесів у закладах і установах освіти.

Таким чином, у процесі навчання здійснюється професійний та інтелектуальний розвиток здобувача, накопичуються сучасні знання, які необхідні в умовах постійного розвитку новітніх технологій. Як підсумок, необхідно зазначити, що для забезпечення мобільності змісту освіти здобувачів вищої освіти, її організаційні форми повинні передбачати механізм неперервного коригування освітніх програм, урахування запитів тих, хто навчається, сучасних наукових знань, що постійно змінюються, та змін соціально-економічної і політичної ситуації в суспільстві.

Література

1. Драйден Г., Вос Дж. Революція в навчанні: Навчальний посібник. Львів: Літопис, 2005. 542 с.
2. Журавчак Б.Б. Менеджмент освіти в Україні: сучасність і перспективи: Львів, 2009. 205 с.
3. Бондарчук Н.В., Булейко О.І. Інноваційні технології в освіті. *Педагогічний альманах*. Вінниця, 2011. Випуск 9. С.207 – 213.
4. Жовта Л. О. Використання інноваційних технологій навчання – запорука підготовки творчих спеціалістів. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*. Київ-Вінниця: ДОВ Вінниця, 2004. Вип.5. С. 242-247.

Боровік Л. В.

*Херсонський державний аграрно-економічний університет
м.Херсон*

МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Ефективність освітнього процесу багато в чому визначається методикою викладання. Широке застосування уніфікованих методів і перехід на виключно письмовий контроль за оволодінням студентами предметів вивчення формально знижує роль викладача у процесі навчання. Між тим рівень підготовки й ефективність навчання знаходяться у прямій залежності від взаємодії ланки „викладач - студент”. У навчальному процесі обидві сторони мають відігравати творчу роль.

Важливо уникати так званого трафаретного навчання, спрямованого на розв'язання студентами певного типу задач, коли розвиток їхнього економічного мислення стає жертвою їхньої кількості. Студент повинен навчитися розбиратися не лише у змодельованих, а й реальних економічних процесах.

Суттєву роль у підготовці студентів виконує їхня самостійна робота, особливо розвиток навиків самостійного пошуку при виконанні рефератів, курсових та інших дослідницьких робіт. Тут важливість діяльності кафедр важко переоцінити.

Використання навчальної та допоміжної літератури може мати більший ефект, якщо за наявності певних умов активно впроваджувати у навчальний процес Інтернет. У цьому випадку межі спілкування студентів з викладачем розширюються у просторі та часі.

Пропозиція курсів і спецкурсів за вибором не повинна стати самоціллю. По- перше, будь-який вибір має знаходитися у руслі основного стержня підготовки, а по-друге, дисципліну за вибором слід